

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாத₂ார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ |

வேத₃ாந்தாசார்யவரீயோ மே ஸந்நித₄த்தாம் ஸத₃ா ஹ்ருதி₃ ||

நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த

|| பெரிய திருவந்தாதி ||

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

ஸ்ரீ ரங்க₃ராமாநுஜ மஹாதே₃ஸிகன்

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using skt, L^AT_EX, Itrans, and the iitmtam font. Our sincere thanks to Smt. Vasundara Ramarajan for proofreading the entire document.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ பெரிய திருவந்தாதி ॥

அருளாளப் பெருமாள் எம்பெருமானார் அருளிச்செய்த தனியன்

முந்துற்ற நெஞ்சே! முயற்றி தரித்துரைத்து*
வந்தித்து வாயார வாழ்த்தியே* - சந்த
முருகூரும் சோலைசூழ் மொய் பூம் பொருநல்*
குருகூரன் மாறன் பேர் கூறு

‡முயற்றி சுமந்தெழுந்து* முந்துற்ற நெஞ்சே*
இயற்றுவாய் எம்மொடு நீ கூடி* நயப்புடைய
நாவீன் தொடைக் கிளவி* உள் பொதிவோம்* நல் பூவைப்
பூவீன்ற வண்ணன் புகழ் (1)

புகழ்வோம் பழிப்போம்* புகழோம் பழியோம்*
இகழ்வோம் மதிப்போம்* மதியோம் இகழோம்* மற்-
றெங்கள் மால்! செங்கண் மால்!* சீறல் நீ தீவினையோம்*
எங்கள் மால் கண்டாய் இவை (2)

இவையன்றே நல்ல* இவையன்றே தீய*
இவை என்றிவை அறிவனேலும்* இவை எல்லாம்
என்னால் அடைப்பு நீக்க* ஒண்ணாதிறையவனே*
என்னால் செயற் பாலதென் (3)

என்னின் மிகு புகழார் யாவரே* பின்னையும் மற்று
எண்ணில்* மிகு புகழேன் யான் அல்லால்* என்ன
கருஞ்சோதிக்* கண்ணன் கடல் புரையும்* சீலப்
பெருஞ்சோதிக்கென் நெஞ்சாட்பெற்று (4)

பெற்ற தாய் நீயே* பிறப்பித்த தந்தை நீ*
மற்றையார் ஆவாரும் நீ பேசில்* எற்றேயோ
மாய! மா மாயவளை* மாய முலை வாய் வைத்த*
நீ அம்மா! காட்டும் நெறி (5)

நெறி காட்டி நீக்குதியோ* நின்பால் கரு மா
முறி மேனி காட்டுதியோ* மேனாள் அறியோமை*
என் செய்வான் எண்ணினாய் கண்ணனே* ஈதுரையாய்
என் செய்தால் என் படோம் யாம் (6)

யாமே அருவினையோம் சேயோம்* என் நெஞ்சினார்
தாமே அணுக்கராய்ச் சார்ந்தொழிந்தார்* பூ மேய
செம்மாதை* நின் மார்வில் சேர்வித்து* பார் இடந்த
அம்மா! நின் பாதத்தருகு (7)

அருகும் சுவடும் தெரிவுணரோம்* அன்பே
பெருகும் மிகவிதுவென் பேசீர்* பருகலாம்
பண்புடையீர்! பார் அளந்தீர்!* பாவிமே கண் காண்பரிய*
நுண்புடையீர் நும்மை நுமக்கு (8)

நுமக்கடியோம் என்றென்று* நொந்துதுரைத்தென்* மாலார்
தமக்கவர் தாம்* சார்வரியர் ஆனால்* எமக்கினி
யாதானும்* ஆகிடு காண் நெஞ்சே* அவர் திறத்தே
யாதானும் சிந்தித்திரு (9)

இரு நால்வர் ஈரைந்தின் மேல் ஒருவர்* எட்டோ-
டொரு நால்வர்* ஓர் இருவர் அல்லால்* திருமாற்கு
யாம் ஆர் வணக்கம் ஆர்* ஏ பாவம் நல் நெஞ்சே*
நாமா மிக உடையோம் நாழ் (10)

நாழால் அமர் முயன்ற* வல் அரக்கன் இன் உயிரை*
வாழாவகை வலிதல் நின் வலியே* ஆழாத
பாரும் நீ வானும் நீ* காலும் நீ தீயும் நீ*
நீரும் நீ ஆய் நின்ற நீ (11)

நீ அன்றே ஆழ் துயரில்* வீழ்விப்பான் நின்றுமுன்றாய்*
போய் ஒன்று சொல்லி என் போ நெஞ்சே* நீ என்றும்
காழ்த்துபதேசம் தரினும்* கைக்கொள்ளாய்* கண்ணன் தாள்
வாழ்த்துவதே கண்டாய் வழக்கு (12)

வழக்கொடு மாறுகொள் அன்று* அடியார் வேண்ட*
 இழக்கவும் காண்டும் இறைவ! இழப்புண்டே*
 எம் ஆட்கொண்டாகிலும்* யான் வேண்ட என் கண்கள்*
 தம்மால் காட்டுன் மேனிச் சாய் (13)

சாயால் கரியானை* உள் அறியாராய் நெஞ்சே*
 பேயார் முலைகொடுத்தார் பேயர் ஆய்* நீ யார் போய்த்
 தேம்பூண் சுவைத்து* ஊன் அறிந்தறிந்தும்* தீவினையாம்
 பாம்பார் வாய்க் கை நீட்டல் பார்த்து (14)

பார்த்தோர் எதிரிதா நெஞ்சே* படு துயரம்
 பேர்த்தோதப்* பீடழிவாம் பேச்சில்லை* ஆர்த்தோதம்
 தம் மேனி* தாள் தடவத் தாம் கிடந்து* தம்முடைய
 செம்மேனிக் கண்வளர்வார் சீர் (15)

சீரால் பிறந்து* சிறப்பால் வளராது*
 பேர் வாமன் ஆகாக்கால் பேராளா* மார்பாரப்
 புல்கி நீ உண்டுமிழ்ந்த* பூமி நீர் ஏற்பரிதே*
 சொல்லு நீ யாம் அறியச் சூழ்ந்து (16)

சூழ்ந்தடியார் வேண்டினக்கால்* தோன்றாது விட்டாலும்*
 வாழ்ந்திடுவர் பின்னும் தம் வாய் திறவார்* சூழ்ந்தெங்கும்
 வாள் வரைகள் போல் அரக்கன்* வன் தலைகள் தாம் இடிய*
 தாள் வரை வில் ஏந்தினார் தாம் (17)

தாம்பால் ஆப்புண்டாலும்* அத்தமும்பு தான் இளகப்*
 பாம்பால் ஆப்புண்டு பாடுற்றாலும்* சோம்பாதிப்-
 பல் உருவை எல்லாம்* படர்வித்த வித்தா* உன்
 தொல்லுருவை யார் அறிவார் சொல்லு (18)

சொல்லில் குறை இல்லை* சூதறியா நெஞ்சமே*
 எல்லி பகல் என்னா தெப்போதும்* தொல்லைக் கண்
 மாத் தானைக்கெல்லாம்* ஓர் ஐவரையே மாறாக*
 காத்தானைக் காண்டும் நீ காண் (19)

காணப் புகில் அறிவு* கைக் கொண்ட நல் நெஞ்சம்*
 நாணப் படும் அன்றே நாம் பேசில்* மாணி
 உருவாகிக் கொண்டு* உலகம் நீர் ஏற்ற சீரான்*
 திருவாகம் தீண்டிற்றுச் சென்று (20)

சென்றங்கு வெந்நரகில்* சேராமல் காப்பதற்கு*
 இன்றிங்கென் நெஞ்சால் இடுக்குண்ட* அன்றங்குப்
 பார் உருவும்* பார் வளைத்த நீர் உருவும்* கண் புதையக்
 கார் உருவன் தான் நிமிர்த்த கால் (21)

காலே பொதத் திரிந்து* கத்துவராம் இனநாள்*
 மாலார் குடிபுகுந்தார் என் மனத்தே* மேலால்
 தருக்கும் இடம் பாட்டினோடும்* வல்வினையார் தாம்* வீற்-
 றிருக்கும் இடம் காணாதிளைத்து (22)

இளைப்பாய் இளையாப்பாய்* நெஞ்சமே! சொன்னேன்*
 இளைக்க நமன் தமர்கள் பற்றி இளைப்பெய்த*
 நாய் தந்து மோதாமல்* நல்குவான் நல் காப்பான்*
 தாய் தந்தை எவ் உயிர்க்கும் தான் (23)

தானே தனித் தோன்றல்* தன் அளப்பொன்றில்லாதான்*
 தானே பிறர்கட்கும் தன் தோன்றல்* தானே
 இளைக்கில் பார் கீழ் மேலாம்* மீண்டமைப்பான் ஆனால்*
 அளக்கிற்பார் பாரின் மேல் ஆர் (24)

ஆரானும் ஆதானும் செய்ய* அகலிடத்தை
 ஆராய்ந்து* அது திருத்தல் ஆவதே* சீர் ஆர்
 மனத்தலை* வன் துன்பத்தை மாற்றினேன்* வானோர்
 இனத் தலைவன் கண்ணனால் யான் (25)

யானும் என் நெஞ்சம் இசைந் தொழிந்தோம்* வல்வினையைக்
 கானும் மலையும் புகக் கடிவான்* தான் ஓர்
 இருள் அன்ன மா மேனி* எம் இறையார் தந்த*
 அருள் என்னும் தண்டால் அடித்து (26)

அடியால்* படி கடந்த முத்தோ* அதன்றேல்
 முடியால்* விசும்பளந்த முத்தோ* நெடியாய்!
 செறி கழல் கொள் தாள் நிமிர்த்துச்* சென்றுலகம் எல்லாம்*
 அறிகிலமால் நீ அளந்த அன்று (27)

அன்றே நம் கண் காணும்* ஆழியான் கார் உருவம்*
 இன்றே நாம் காணாதிருப்பதுவும்* என்றேனும்
 கட்கண்ணால்* காணாத அவ்வுருவை* நெஞ்சென்னும்
 உட்கண்ணால் காணும் உணர்ந்து (28)

உணர ஒருவர்க்கு* எளியனே செவ்வே*
 இணரும் துழாய் அலங்கல் எந்தை* உணரத்
 தனக்கெளியர்* எவ்வளவர் அவ்வளவன் ஆனால்*
 எனக்கெளியன் எம் பெருமான் இங்கு (29)

இங்கில்லை பண்டுபோல்* வீற்றிருத்தல்* என்னுடைய
 செங்கண் மால் சீர்க்கும் சிறிதுள்ளம்* அங்கே
 மடி அடக்கி நிற்பதனில்* வல்வினையார் தாம்* மீண்டு
 அடி எடுப்பதன்றோ அழகு (30)

அழகும் அறிவோமாய்* வல்வினையைத் தீர்ப்பான்*
 நிழலும் அடி தோறும் ஆனோம்* சுழலக்
 குடங்கள்* தலை மீதெடுத்துக் கொண்டாடி* அன்றத்
 தடங்கடலை மேயார் தமக்கு (31)

தமக்கடிமை வேண்டுவோர்* தாமோதரனார்
 தமக்கு* அடிமை செய் என்றால் செய்யாது* எமக்கென்று
 தாம் செய்யும் தீவினைக்கே* தாழ்வுறுவர் நெஞ்சினார்*
 யாம் செய்வதில் விடத்திங்கியாது (32)

யாதானும் ஒன்றறியில்* தன் உகக்கில் என் கொலோ*
 யாதானும் நேர்ந்தணுகா ஆறு தான்* யாதானும்
 தேறுமா* செய்யா அசுரர்களை* நேமியால்
 பாறு பாறாக்கினான் பால் (33)

பால் ஆழி நீ கிடக்கும் பண்பை* யாம் கேட்டேயும்
 கால் ஆழும்* நெஞ்சழியும் கண் சுழலும்* நீல் ஆழிச்
 சோதியாய்! ஆதியாய்!* தொல்வினை எம்பால் கடியும்*
 நீதியாய்! நின் சார்ந்து நின்று (34)

நின்றும் இருந்தும்* கிடந்தும் திரிதந்தும்*
 ஒன்றுமோ ஆற்றான் என் நெஞ்சகலான்* அன்றங்கை
 வன் புடையால் பொன் பெயரோன்* வாய் தகர்த்து மார் விடந்தான்*
 அன்புடையன் அன்றே அவன் (35)

அவனாம் இவனாம் உவனாம்* மற்றும்பர்
 அவனாம்* அவன் என்றிராதே* அவனாம்
 அவனே எனத் தெளிந்து* கண்ணனுக்கே தீர்ந்தால்*
 அவனே எவனேலும் ஆம் (36)

ஆமாற்றிவுடையார்* ஆவதரிதன்றே*
 நாமே அதுவுடையோம் நல் நெஞ்சே* பூ மேய்
 மதுகரமே* தண் துழாய் மாலாரை* வாழ்த்தாம்
 அது கரமே அன்பால் அமை (37)

அமைக்கும் பொழுதுண்டே* ஆராயில் நெஞ்சே*
 இமைக்கும் பொழுதும் இடைச்சி குமைத்திறங்கள்*
 ஏசியே ஆயினும்* ஈன் துழாய் மாயனையே*
 பேசியே போக்காய் பிழை (38)

பிழைக்க முயன்றோமோ* நெஞ்சமே! பேசாய்*
 தழைக்கும் துழாய் மார்வன் தன்னை* அழைத்தொருகால்
 போயுபகாரம்* பொலியக் கொள்ளாது* அவன் புகழே
 வாயுபகாரம் கொண்ட வாய்ப்பு (39)

வாய்ப்போ இதுவொப்ப* மற்றில்லை வா நெஞ்சே*
 போய்ப் போய்* வெந்நரகில் பூவியேல்* தீப் பால்
 பேய்த் தாய்* உயிர் களாய்ப் பால் உண்டு* அவள் உயிரை
 மாய்த்தானை வாழ்த்தே வலி (40)

வலியம் என நினைந்து* வந்தெதிர்ந்த மல்லர்*
 வலிய முடி இடிய வாங்கி* வலிய நின்
 பொன் ஆழிக் கையால்* புடைத்திடுதி கீளாதே*
 பல் நாளும் நிற்கும் இப்பார் (41)

பார் உண்டான் பார் உமிழ்ந்தான்* பார் இடந்தான் பார் அளந்தான்*
 பார் இடம் முன் படைத்தான் என்பரால்* பார் இடம்
 ஆவானும்* தான் ஆனால் ஆர் இடமே* மற்றொருவர்க்-
 காவான் புகாவால் அவை (42)

அவயம் என நினைந்து* வந்த சுரர் பாலே*
 நவையை நளிர்விப்பான் தன்னை* கவையில்
 மனத்துயர வைத்திருந்து* வாழ்த்தாதார்க்குண்டோ*
 மனத் துயரை மாய்க்கும் வகை (43)

வகை சேர்ந்த நல் நெஞ்சம்* நா உடைய வாயும்*
 மிக வாய்ந்து வீழா எனிலும்* மிகவாய்ந்து
 மாலைத் தாம்* வாழ்த்தாதிருப்பர் இதுவன்றே*
 மேலைத்தாம் செய்யும் வினை (44)

வினையார் தர முயலும்* வெம்மையே அஞ்சி*
 தினையாம் சிறிதளவும் செல்ல நினையாது*
 வாசகத்தால் ஏத்தினேன்* வானோர் தொழுதிறைஞ்சும்*
 நாயகத்தான் பொன் அடிகள் நான் (45)

நான் கூறும்* கூற்றாவதித்தனையே* நாள் நாளும்
 தேங்கோத நீர் உருவன் செங்கண் மால்* நீங்காத
 மா கதியாம்* வெந்நரகில் சேராமல் காப்பதற்கு*
 நீ கதியா நெஞ்சே! நினை (46)

நினைத்திறைஞ்சி மானிடவர்* ஒன்றிரப்பர் என்றே*
 நினைத்திடவும் வேண்டா நீ நேரே* நினைத்திறைஞ்ச
 எவ்வளவர்* எவ்விடத்தோர் மாலே* அது தானும்
 எவ்வளவும் உண்டோ எமக்கு (47)

எமக்கு யாம் விண் நாட்டுக்கு* உச்சமதாம் வீட்டை*
 அமைத்திருந்தோம் அஃதன்றே யாமாறு* அமைப் பொலிந்த
 மென் தோளி காரணமா* வெம் கோட்டேறேழ் உடனே*
 கொன்றானையே மனத்துக் கொண்டு (48)

கொண்டல் தான் மால் வரை தான்* மா கடல் தான் கூர் இருள் தான்*
 வண்டறாப் பூவை தான் மற்றுத்தான்* கண்ட நாள்
 கார் உருவம்* காண்தோறும் நெஞ்சோடும்* கண்ணனார்
 பேர் உருவென்றெம்மைப் பிரிந்து (49)

பிரிந்தொன்று நோக்காது* தம்முடைய பின்னே*
 திரிந்துழலும் சிந்தனையார் தம்மை* புரிந்தொருகால்
 ஆவா! என இரங்கார்* அந்தோ! வலிதேகொல்*
 மா வாய் பிளந்தார் மனம் (50)

மனம் ஆளும் ஓரைவர்* வன் குறும்பர் தம்மை*
 சின மாள்வித்தோர் இடத்தே சேர்த்து* புனம் ஏய
 தண் துழாயான் அடியைத்* தாம் காணும் அஃதன்றே*
 வண்டுழாம் சீரார்க்கு மாண்பு (51)

மாண் பாவித்தந்நான்று* மண் இரந்தான்* மாயவள் நஞ்-
 சூண் பாவித்துண்டான்* அதோருருவம்* காண்பான் நம்
 கண்ணவா* மற்றொன்று காண் உறா* சீர் பரவா-
 துண்ண வாய் தான் உறுமோ ஒன்று (52)

ஒன்றுண்டு செங்கண் மால்!* யான் உரைப்பது* உன் அடியார்க்-
 கென் செய்வன் என்றே இருத்தி நீ* நின் புகழில்
 வைகும்* தம் சிந்தையிலும் மற்றினிதோ* நீ அவர்க்கு
 வைகுந்தம் என்றருளும் வான் (53)

வானோ மறி கடலோ* மாருதமோ தீயகமோ*
 கானோ ஒருங்கிற்றும் கண்டில மால்* ஆன் ஈன்ற
 கன்றுயரத் தாம் எறிந்து* காய் உதிர்த்தார் தாள் பணிந்தோம்*
 வன் துயரை ஆவா! மருங்கு (54)

மருங்கோத மோதும்* மணி நாகணையார்*
 மருங்கே வர அரியரேலும்* ஒருங்கே
 எமக்கவரைக் காணலாம்* எப்பொழுதும் உள்ளால்*
 மனக் கவலை தீர்ப்பார் வரவு (55)

வரவாறொன்றில்லையால்* வாழ்வினிதால்* எல்லே!
 ஒருவாறொருவன் புகாவாறு* உரு மாறும்
 ஆயவர் தாம் சேயவர் தாம்* அன்றுலகம் தாயவர் தாம்*
 மாயவர் தாம் காட்டும் வழி (56)

வழித் தங்கு வல்வினையை* மாற்றானோ நெஞ்சே*
 தழீஇக் கொண்டு போர் அவுணன் தன்னை* சுழித்தெங்கும்
 தாழ்விடங்கள் பற்றிப்* புலால் வெள்ளம் தான் உகள*
 வாழ்வடங்க மார்விடந்த மால் (57)

மாலே! படிச் சோதி மாற்றேல்* இனி உனது
 பாலே போல்* சீரில் பழுத்தொழிந்தேன்* மேலால்
 பிறப்பின்மை பெற்று* அடிக்கீழ்க் குற்றேவல் அன்று*
 மறப்பின்மை யான் வேண்டும் மாடு (58)

மாதே வரப்பெறுவராம் என்றே* வல்வினையார்
 காடானும் ஆதானும் கை கொள்ளார்* ஊடே போய்ப்
 போர் ஓதம் சிந்து* திரைக் கண்வளரும்* பேராளன்
 பேர் ஓதச் சிந்திக்கப் பேர்ந்து (59)

பேர்ந்தொன்று நோக்காது* பின் நிற்பாய் நில்லாப்பாய்*
 ஈந் துழாய் மாயனையே என் நெஞ்சே* பேர்ந்தெங்கும்
 தொல்லை மா வெந்நரகில்* சேராமல் காப்பதற்கு*
 இல்லை காண் மற்றோர் இறை (60)

இறை முறையான் சேவடிமேல்* மண் அளந்த அந்நாள்*
 மறை முறையால் வானாடர் கூடி* முறை முறையின்
 தாதிலகு* பூத்தெளித்தால் ஒவ்வாதே* தாழ் விசும்பின்
 மீதிலகித் தான் கிடக்கும் மீன் (61)

மீன் என்னும் கம்பில்* வெறி என்னும் வெள்ளி வேய்*
 வான் என்னும் கேடிலா வான் குடைக்கு* தான் ஓர்
 மணிக் காம்பு போல்* நிமிர்ந்து மண் அளந்தான்* நங்கள்
 பிணிக்காம் பெரு மருந்து பின் (62)

பின் துரக்கும் காற்றிழந்த* சூல் கொண்டல் பேர்ந்தும் போய்*
 வன் திரைக்கண் வந்தணைந்த வாய்மைத்தே* அன்று
 திருச் செய்ய நேமியான்* தீ அரக்கி மூக்கும்*
 பருச் செவியும் ஈர்ந்த பரன் (63)

பரனாம் அவனாதல்* பாவிப்பர் ஆகில்*
 உரனால் ஒரு மூன்று போதும்* மரம் ஏழ் அன்று
 எய்தானைப்* புள்ளின் வாய் கீண்டானையே* அமரர்
 கைதான் தொழாவே கலந்து (64)

கலந்து நலியும்* கடுந் துயரை நெஞ்சே*
 மலங்க அடித்து மடிப்பான்* விலங்கல் போல்
 தொல் மாலைக் கேசவனை* நாரணனை மாதவனை*
 சொல் மாலை எப்பொழுதும் சூட்டு (65)

சூட்டாய நேமியான்* தொல் அரக்கன் இன் உயிரை*
 மாட்டே துயர் இழைத்த மாயவனை* ஈட்ட
 வெறி கொண்ட* தண் துழாய் வேதியனை* நெஞ்சே!
 அறி கண்டாய் சொன்னேன் அது (66)

அதுவோ நன்றென்று* அங்கமர் உலகோ வேண்டில்*
 அதுவோ பொருள் இல்லை அன்றே* அதுவொழிந்து
 மண் நின்று* ஆள்வேன் எனிலும் கூடும் மட நெஞ்சே*
 கண்ணன் தாள் வாழ்த்துவதே கல் (67)

கல்லும் கனை கடலும்* வைகுந்த வானாடும்*
 புல் என்றழிந்தனகொல் ஏ பாவம்* வெல்ல
 நெடியான் நிறம் கரியான்* உள்புகுந்து நீங்கான்*
 அடியேனதுள்ளத்தகம் (68)

அகம் சிவந்த கண்ணினராய்* வல்வினையர் ஆவார்*
 முகம் சிதைவராம் அன்றே முக்கி* மிகும் திருமால்
 சீர்க் கடலை உள் பொதிந்த* சிந்தனையேன் தன்னை*
 ஆர்க்கடல் ஆம் செவ்வே அடர்த்து (69)

அடர் பொன் முடியானை* ஆயிரம் பேரானை*
 சுடர் கொள் சுடர் ஆழியானை* இடர் கடியும்
 மாதா பிதுவாக* வைத்தேன் எனதுள்ளே*
 யாதாகில் யாதே இனி (70)

இனி நின்று நின் பெருமை* யான் உரைப்பதென்னே*
 தனி நின்ற சார்விலா மூர்த்தி* பனி நீர்
 அகத்துலவு* செஞ்சடையான் ஆகத்தான்* நான்கு
 முகத்தான் நின் உந்தி முதல் (71)

முதலாம் திருவுருவம் மூன்றென்பர்* ஒன்றே
 முதல் ஆகும்* மூன்றுக்கும் என்பர்* முதல்வா
 நிகர் இலகு கார் உருவா!* நின் அகத்ததன்றே*
 புகர் இலகு தாமரையின் பூ (72)

பூவையும் காயாவும்* நீலமும் பூக்கின்ற*
 காவி மலர் என்றும் காண்தோறும்* பாவியேன்
 மெல் ஆவி* மெய் மிகவே பூரிக்கும்* அவ்வவை
 எல்லாம் பிரான் உருவே என்று (73)

என்றும் ஒருநாள்* ஒழியாமை யான் இரந்தால்*
 ஒன்றும் இரங்கார் உருக் காட்டார்* குன்று
 குடை ஆக* ஆ காத்த கோவலனார்* நெஞ்சே!
 புடை தான் பெரிதே புவி (74)

புவியும் இரு விசும்பும் நின் அகத்த* நீ என்
 செவியின் வழி புகுந்து* என் உள்ளாய்* அவிவின்றி
 யான் பெரியன் நீ பெரியை* என்பதனை யார் அறிவார்*
 ஊன் பருகு நேமியாய்! உள்ளு (75)

உள்ளிலும் உள்ளந் தடிக்கும்* வினைப் படலம்*
 விள்ள விழித்துன்னை மெய் உற்றால்* உள்ள
 உலகளவு யானும்* உளன் ஆவன் என்கொலோ*
 உலகளந்த மூர்த்தி! உரை (76)

உரைக்கில் ஓர் சுற்றத்தார்* உற்றார் என்றாரே*
 இரைக்கும் கடல் கிடந்த எந்தாய்* உரைப்பெல்லாம்
 நின் அன்றி* மற்றிலேன் கண்டாய்* எனதுயிர்க்கோர்
 சொல் நன்றி ஆகும் துணை (77)

துணை நாள் பெருங்கிளையும்* தொல் குலமும்* சுற்றத்-
 திணை நாளும் இன்புடைத்தா மேலும்* கணை நாணில்
 ஓவாத் தொழில் சார்ங்கன்* தொல் சீரை நல் நெஞ்சே*
 ஓவாத ஊணாக உண் (78)

உண்ணாட்டுத் தேசன்றே!* ஊழ்வினையை அஞ்சுமே*
 விண் நாட்டை ஒன்றாக மெச்சுமே* மண் நாட்டில்
 ஆர் ஆகி* எவ்விழிற்றானாலும்* ஆழியங்கைப்
 பேராயற்காள் ஆம் பிறப்பு (79)

பிறப்பிறப்பு மூப்புப்* பிணி துறந்து* பின்னும்
 இறக்கவும் இன்புடைத்தா மேலும்* மறப்பெல்லாம்
 ஏதமே* என்றல்லால் எண்ணுவனே* மண் அளந்தான்
 பாதமே ஏத்தாப் பகல் (80)

பகல் இரா என்பதுவும்* பாவியாது* எம்மை
 இகல் செய்திரு பொழுதும் ஆள்வர்* தகவாத்
 தொழும்பர் இவர் சீர்க்கும்* துணையிலர் என்றோரார்*
 செழும் பரவை மேயார் தெரிந்து (81)

தெரிந்துணர்வொன்றின்மையால்* தீவினையேன்* வாளா
 இருந்தொழிந்தேன்* கீழ் நாள்கள் எல்லாம்* கரந்துருவில்
 அம் மானை* அந்நான்று பின் தொடர்ந்த* ஆழி அங்கை
 அம்மாளை ஏத்தாதயர்த்து (82)

அயர்ப்பாய் அயராப்பாய்* நெஞ்சமே! சொன்னேன்*
 உய்ப்போம் நெறி இதுவே கண்டாய்* செயற்பால
 அல்லவே செய்கிறுதி* நெஞ்சமே! அஞ்சினேன்*
 மல்லர் நாள் வவ்வினைனை வாழ்த்து (83)

வாழ்த்தி அவன் அடியைப்* பூப் புனைந்து* நின் தலையைத்
 தாழ்த்து* இரு கை கூப்பென்றால் கூப்பாது பாழ்த்த விதி*
 எங்குற்றாய் என்றவனை* ஏத்தாதென் நெஞ்சமே*
 தங்கத்தான் ஆமேலும் தங்கு (84)

தங்கா முயற்றிய ஆய்த்* தாழ் விசம்பின் மீது பாய்ந்து*
 எங்கே புக்கெத் தவம் செய்திட்டன கொல்* பொங்கோதத்
 தண்ணம் பால்* வேலைவாய்க் கண்வளரும்* என்னுடைய
 கண்ணன் பால் நன்னிறம் கொள் கார் (85)

‡கார் கலந்த மேனியான்* கை கலந்த ஆழியான்*
 பார் கலந்த வல் வயிற்றான் பாம்பணையான்* சீர் கலந்த
 சொல் நினைந்து போக்காரேல்* சூழ் வினையின் ஆழ் துயரை*
 என் நினைந்து போக்குவர் இப்போது (86)

‡இப்போதும் இன்னும்* இனிச் சிறிது நின்றாலும்*
 எப்போதும் ஈதே சொல் என் நெஞ்சே* எப்போதும்
 கை கழலா நேமியான்* நம்மேல் வினை கடிவான்*
 மொய் கழலே ஏத்த முயல் (87)

॥ நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ॥